

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 13C/390/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8814208298
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Monoková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2015:8814208298.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou Mgr. Annou Monokovou v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, proti žalovanému: H. H. Š., Q.. XX.XX.XXXX, U. D. XXXX/X, T. Q. W., zast. JUDr. Martinom Šaffom, advokátom, Advokátska kancelária Vranov nad Topľou, Kalinčiakova 2729/10 o zaplatenie 1.990,32 eur s prísl. t a k to

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1.296,26 eur, vyčíslený úrok z omeškania v sume 129,36 eur a úrok z omeškania vo výške 8,15 % ročne zo sumy 1.296,26 eur od 08.09.2014 do zaplatenia a iné trovy konania v sume 35,70 eur a to všetko v mesačných splátkach po 35 eur, ktoré splátky sú splatné vždy do 30-dňa v mesiaci na adrese žalobcu pod následkami straty výhody splátok počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku.

Čo do zvyšku žalobu z a m i e t a.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 1990,32 eur, spolu s vyčísleným ročným úrokom z omeškania vo výške 198,37 eur, úrokom z omeškania vo výške 8,15 % ročne zo sumy 1990,32 eur odo dňa 08.09.2014 do zaplatenia a trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzavrel dňa 01.08.2012 úverovú zmluvu č. 4207134880 (ďalej len ÚZ), ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Úverové zmluvné podmienky žalobcu. Predmetom ÚZ bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 1700 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť v 48 pravidelných mesačných splátkach po 67,29 eur. Žalovaný bol v omeškaní s úhradou svojho záväzku tak, ako je uvedené vo Výpise čerpania, splátok a úhrad, z ktorého vyplýva prehľad jednotlivých platieb a spôsob ich započítania. V zmysle Hlavy ÚZP s názvom Ukončenie úverovej zmluvy o poskytnutí úveru bol žalovaný žalobcom vyzvaný listom zo dňa 28.05.2013 k splateniu celého zostatku úveru, ktorý pozostáva z nezaplatených splátok po splatnosti, upomienky a zmluvnej pokuty a zo zosplatených budúcich splátok, v lehote 15 dní od odoslania výzvy. Zmluvné pokuty a upomienky boli žalovanému vyúčtované v zmysle Hlavy 18 ÚZP. Ku dňu podania žaloby predstavuje dlh žalovaného sumu 1990,32 eur a z toho istina sumu 102,89 eur, úrok vo výške 271,76 eur, zosplatená istina vo výške 1546,67 eur, poistenie Bill protection vo výške 7,50 eur, upomienka vo výške 60 eur a poplatok za možnosť zmeny splátky vo výške 1,50 eur.

Žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu navrhol vyhovieť žalobe v sume o zaplatenie 1.296,26 eur, vo zvyšku považoval nárok za nedôvodný a uplatnil si náhradu trov konania. V ďalšom uviedol, že na základe zmluvy zo dňa 09.08.2012 uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným, poskytol žalobca úver žalovanému vo výške 1700 eur, pričom splatnosť bola dohodnutá formou 48 mesačných splátok v sume 67,29 eur. Tak ako to uvádza žalobca v podanom návrhu, jednalo sa o spotrebiteľský úver. Išlo o typickú formulárovú zmluvu, keď spotrebiteľ nemá možnosť reálne ovplyvniť samotný obsah

zmluvy, resp. priložených zmluvných podmienok, ale môže byť iba zmluvu prijať ako celok a podpísať alebo odmietnuť. Na uvedené zmluvy sa preto vzťahujú ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách v Občianskom zákonníku, resp. v osobitnom zákone o spotrebiteľských úveroch a v zákone o ochrane spotrebiteľa. Ako je zrejmé zo zmluvy, žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 1700 eur a to s ročnou úrokovou sadzbou vo výške 33,41% s RPMN od 39,8% po 42,3% pričom priemerná hodnota RPMN bola v uvedenom čase 21,68%. Za poskytnutý úver 1700 eur mal tak žalovaný zaplatiť žalobcovi sumu 3229,92 eur, t.j. takmer dvojnásobok poskytnutej sumy. Následne na to citoval jednotlivé ustanovenia § 3 ods. 1, §39, §41 a §53 ods.1, ods. 2, a ods. 5 Občianskeho zákonníka. V zmysle týchto ustanovení sú dojednania predmetnej zmluvy ohľadom 39,8% ročných úrokov z poskytnutého úveru absolútne neplatné a žalobca nemá právo na zaplatenie úrokov z úveru ako ani úrokov z omeškania za nesplatenie týchto úrokov ale iba naozaj poskytnuté plnenie, teda skutočne poskytnutú sumu, ktorá bola vo výške 1700 eur. Tento nárok žalobcu iba na skutočne poskytnuté plnenie a nie aj na úroky, poplatky a pokuty taktiež vyplýva z ustanovení zák. č. 129/2010 Z.z. v zmysle ktorého sa podľa § 11 považuje predmetný spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov pretože zmluva neobsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti a to najmä náležitosti podľa písm. b), j) a písm. k) ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., ktorých absenciu, resp. nesprávnosť zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou dojednaní na úrokoch a akýchkoľvek iných poplatkoch. S poukazom na to, žalobca má právo požadovať iba rozdiel medzi skutočne poskytnutým plnením (1700 eur) a sumou, ktorú žalovaný doposiaľ už splatil, t.j. 403,74 eur. Žalovaný splatil žalobcovi spolu 6 splátok, každá vo výške 67,29 eur, prvé splátky v roku 2012 a následne 2 splátky v júni a júli 2013, ktoré žalobca z neznámych dôvodov nezahrnul do následnej tabuľkovej rekapitulácie, z ktorej vychádzal pri vyčíslení celkového dlhu. V tejto rekapitulácii uviedol celkovú sumu všetkých úhrad iba vo výške 269,16 eur, t.j. bez následných dvoch splátok v roku 2013. Takýmto spôsobom by sa žalobca neoprávnene obohatil na úkor žalovaného o sumu 134,58 eur ako aj o prislúchajúce úroky z omeškania. Čo sa týka zmluvnej pokuty vo výške 17 eur tak uviedol, že ide o absolútne neplatné dojednanie, nakoľko nespĺňa podmienku určitosti a zrozumiteľnosti v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka a je v rozpore s § 39 Občianskeho zákonníka. Žalovaný ako spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť obsah zmluvných podmienok žalobcu vrátane dojednaní o zmluvnej pokute, mohol iba uvedenú úverovú zmluvu odmietnuť ako celok, alebo ju ako celok prijať, vrátane dojednaní o zmluvnej pokute. Ďalej uviedol, že ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku a podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka je neplatná. Z tohto dôvodu sú neplatné aj dojednania ohľadom sankcií za údajné upomienky, ktoré si žalobca uplatnil v sume 72 eur, pričom ani nie je zrejmé o aké upomienky sa jednalo, nakoľko žalovanému tieto údajné upomienky doručené neboli. Aj údajné nároky žalobcu z titulu nezaplateného poistného v sume 11,25 eur za poistenie sú absolútne neopodstatnené. Predmetný bod úverovej zmluvy, na základe ktorého si žalobca uplatňuje poistné nezodpovedá základným obsahovým náležitostiam poistnej zmluvy v zmysle § 788 Občianskeho zákonníka a nie je ani zrejmé, kto je poistiteľ z poistnej zmluvy. Z uvedeného bodu úverovej zmluvy len vyplýva, že žalovaný súhlasí do budúcnosti s uzavretím poistnej zmluvy pre prípad dlhodobej pracovnej neschopnosti a ďalej pre prípad invalidity alebo smrti následkom úrazu s poistným vo výške 1,25 eura mesačne. Predovšetkým pre poistnú zmluvu je v zmysle § 791 Občianskeho zákonníka predpísaná písomná forma a účastníci žiadnu takúto písomnú poistnú zmluvu so základnými náležitosťami neuzatvorili. Preto žalobcom uplatnený nárok v tomto konaní 2188,69 eur nie je dôvodný a žalobca má nárok iba na zaplatenie ešte nesplatennej sumy reálne poskytnutých prostriedkov, t.j. sumy 1296,26 eur.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a prílohami, úverovou zmluvou, úverovými zmluvnými podmienkami, informáciami o poistení dohodnutom zmluvou, výzvou k splateniu celého úveru, výpisom z úverového účtu, vyjadrením žalovaného doručeným súdu dňa 13.04.2015 a zistil nasledovný skutkový stav:

Žalovaný uviedol, že si je vedomý svojho záväzku voči žalobcovi, poukazuje však na skutočnosť, že daný úver si zobral potom, čo sa informoval o poskytnutí úveru v banke, kde nesprávne vyhodnotili jeho dátum narodenia a úver mu nakoniec nechceli poskytnúť. V tom čase zbadal reklamu žalobcu a preto navštívil jeho pracovisko, kde sa informoval o poskytnutí úveru. Predmetný úver nepotreboval na žiadne hazardné hry ani na iné takéto veci, nakoľko taký spôsob života nikdy nevedol. Zmluvu uzatvoril za taký krátky čas, že nebolo ani možné a vlastne si ani poriadne neuvedomil aká je výsledná suma, ktorú bude musieť splatiť. Poukázal aj na to, že v tom čase pracoval ako vedúci pre stravovacie zariadenia vo Vranovskej nemocnici na dohodu a teda mal ešte nejaký príjem, avšak následne po nejakej dobe uzatvorenia zmluvy nemocnica prešla pod správu iného subjektu a v dôsledku toho s ním bol ukončený

pomer na základe dohody a potom mal problémy so splácaním, nakoľko mal aj iný úver. Kontaktoval žalobcu, ale len telefonicky s tým, že žiadal buď o zníženie splátok alebo o odklad splátok, aby sa jeho finančná situácia nejako vyriešila. Mal zato, že splátky mu nepovolili, nakoľko v tom čase už žalobca žiadal zaplatenie celého úveru. Až potom si preštudoval celú zmluvu a zistil aký vysoký úrok tam bol dojednaný. Čo sa týka splácania uhradil 400 eur, potom zistil, že len nejakú malú časť asi 50 eur mu započítali na istinu, zvyšok išiel na rôzne poplatky. K dojednaniu ohľadom poistenia ako aj poplatku za odklad splátok uviedol, že nemá vedomosť o takýchto dojednaniach. Na záver uviedol, že ani jeho terajšie pomery mu neumožňujú zaplatiť túto sumu naraz vzhľadom na to, že jeho dôchodok predstavuje sumu cca 420 eur s tým, že z tejto sumy uhrádza poplatok za plyn a elektrinu v sume 100 eur mesačne, 120 eur platí za náklady spojené s bývaním. Manželka má príjem okolo 340 eur a zo svojich výdavkov ešte platí úver v banke vo výške 150 eur a v súvislosti so svojim zdravotným stavom má výdavky v sume cca 60-70 eur na lieky. Uviedol, že chce dlh čo najskôr splatiť a čo sa týka samotnej výšky splátok ponecháva to na súd.

Na preukázanie tvrdených skutočností predložil žalovaný súdu kópiu lekárskej správy o jeho zdravotnom stave, preukaz občana s ťažkým zdravotným postihnutím a kópie pokladničných dokladov o nákupe liekov.

Právny zástupca žalobcu poukázal na to, že je potrebné, aby žalovaný bol zaviazaný na takú sumu splátok, ktorú je schopný reálne splatiť, prípadne navrhol počas prvých mesiacov nižšiu splátku a potom pokiaľ by žalovaný vyplatil úver Y. Y. tak by splátka mohla byť zvýšená. V ďalšom vzhľadom na konanie žalobcu v priebehu rokov 2013-2014 uviedol, že majú za to, že žalovaný napriek telefonickej komunikácii nevedel komu a koľko má splatiť, nakoľko bol vyzvaný na zaplatenie sumy vyššej ako 2000 eur a preto majú za to, že by žalobcovi nemal patriť úrok z omeškania. Navrhol žiadnemu z účastníkov nepriznať náhradu trov konania.

Žalobca a žalovaný ako klient uzavreli dňa 09.08.2012 úverovú zmluvu č. 4207134880, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 1700 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v mesačných splátkach po 67,29 eur a to v 48 mesačných splátkach, pričom dojednaná úroková sadzba predstavovala 33,41% ročne. V časti Poistenie výdavkov, bod 51 Balíček Štandard klient podpisom zmluvy súhlasí s tým, aby bol poistníkom poistený pre prípad smrti následkom úrazu alebo invalidity následkom úrazu. Úhrada za poistenie štandard: 1,25 eur mesačne (1,90% z pravidelnej mesačnej splátky úveru bez poistenia).

Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli Úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. a žalovaný podpisom potvrdil, že je s nimi oboznámený, sú mu všetky ich ustanovenia zrozumiteľné, považuje za dostatočne určité a prejavuje súhlas byť viazaný týmito podmienkami. V zmysle ďalších dojednaní klient podpisom úverovej zmluvy súhlasí, aby bol spoločnosťou ako poistníkom prihlásený k poisteniu výdavkov a poisteniu zneužitia karty podľa zmluvy o RÚ za podmienok uvedených pred textom úverových podmienok a v ÚP. Klient podpisom ÚZ vyhlasuje, že sa oboznámil s obsahom poistnej zmluvy č. 19100826/2009 uzatvorenej medzi spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. ako poistníkom a Č. R. M. G..Y., Praha, IČ: 49240749 ako poisťiteľom vrátane znení Zvláštnych poistných podmienok, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy.

Podľa hlavy 1 § Úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. - hotovostný úver (ďalej len „Úverové podmienky“) tieto úverové podmienky sú zmluvnými podmienkami v zmysle § 273 Obchodného zákonníka a sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy uzatváraanej medzi spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len „spoločnosť“) a fyzickou osobou (ďalej len „klient“).

V zmysle preambuly Úverových podmienok klient podpisom ÚZ súhlasí s tým, aby bol Spoločnosťou ako poistníkom prihlásený k poisteniu výdavkov podľa Zmluvy o RÚ v dôsledku dlhodobej pracovnej neschopnosti, straty pravidelného zdroja príjmu, invalidity, smrti úrazom, invalidity následkom úrazu a prípadne tiež k poisteniu zneužitia karty a to v rozsahu zvolenom pri aktivácii kartou a zároveň podpisom ÚZ vyhlasuje, že sa oboznámil s obsahom poistnej zmluvy č. 19100826/2009 uzatvorenej

medzi spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. ako poisťníkom a Č.P. R. M. a.s., so sídlom Litevská 1174/8, 100 05 Praha 10, Česká republika, IČ: 49240749 ako poisťiteľom v zmysle ustanovenia §10 zákona Českej republiky č. 37/2004 Sb., o poisťné smlouvě, v platnom znení a so znením Zvláštnych poisťných podmienok pre skupinové poistenie pravidelných výdavkov zo spotrebiteľských, hotovostných a revolvingových úverov č.j. 04/2009 a Zvláštnych poisťných podmienok pre skupinové poistenie výdavkov vzniknutých zneužitím kreditnej, či úverovej karty, stratou dokladov alebo kľúčov č.j. 05/2009, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou poisťnej zmluvy. Na účely poistenia klient potvrdzuje pravdivosť vyhlásení uvedených v Hlave 15 ÚP podpisom ÚZ alebo v prípade dodatočného dohodnutia poistenia výslovným vyhlásením, či potvrdením vykonaným najneskôr ku dňu počiatku poistenia a prehlasuje, že sa oboznámil s podmienkami vstupu do poistenia a spĺňa podmienky pre prijatie do poistenia, v rozsahu zodpovedajúcom jeho voľbe.

Uzatvorením úverovej zmluvy sa spoločnosť ako veriteľ zaväzuje klientovi poskytnúť dohodnutý úver a klient ako dlžník z úverovej zmluvy sa zaväzuje spoločnosti poskytnutý úver vrátiť a zaplatiť úroky (§ 2 hlavy 1 Úverových podmienok).

Podľa § 3, § 4 hlavy 2 Úverových podmienok úverová zmluva sa stáva platnou a účinnou podpisom posledného z účastníkov zmluvy. Po uzatvorení úverovej zmluvy zriadi spoločnosť klientovi úverový účet. Úverovým účtom sa rozumie účet, na ktorom spoločnosť eviduje svoje pohľadávky voči klientovi z poskytnutého úveru a tomu odpovedajúce záväzky klienta.

V zmysle hlavy 3 §1 Účel úveru Úverových podmienok úver spoločnosť poskytuje bez stanoveného účelu, čiže vo forme finančnej čiastky.

Podľa hlavy 5 § 1 Úverových podmienok klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver a to v pravidelných mesačných splátkach, ktorých počet, výška a termín splatnosti sú určené v úverovej zmluve. Klient je povinný hradiť spoločnosti pravidelný mesačný poplatok za vedenie úverového účtu vo výške uvedenej v úverovej zmluve. Klient súhlasí s tým, že poplatok za vedenie úverového účtu je zahrnutý do splátok úveru. V jednotlivých splátkach je zahrnutá časť úverovej istiny, poplatok za vedenie úverového účtu, úroky, a prípadne úhrada za poistenie a poplatok za možnosť zmeny splátky ak z údajov v úverovej zmluve nevyplýva inak.

Zmluvné strany sa dohodli, že spoločnosť nie je viazaná tým, na aký účel klient platbu spoločnosti určí. Spoločnosť je oprávnená započítať platbu klienta na pohľadávky spoločnosti v tomto poradí: na záväzky klienta voči spoločnosti, ktoré vznikli z iného titulu ako z úverovej zmluvy, na zmluvné pokuty, na príslušenstvo úveru vrátane sankčného úroku,

na vrátenie úveru, na ostatné pohľadávky z úverovej zmluvy (§ 7 hlavy 5 Úverových podmienok).

Pokiaľ sa tak klient so spoločnosťou v ÚZ dohodne, je oprávnený po riadnej úhrade prvých 4 splátok podľa ÚZ požiadať o zmenu výšky a počtu splátok úveru, a to aj telefonicky. K akceptácii návrhu klienta dôjde, ak klient riadne a včas plní svoje záväzky voči spoločnosti. Výšku a počet splátok je možné zmeniť najviac trikrát po dobu trvania ÚZ a najskôr po posledných 12 tich mesiacoch od predchádzajúcej zmeny a celkový počet splátok, v ktorých má byť úver splatený, nebude vyšší než 99 (§ 11 hlavy 5 Úverových podmienok).

V zmysle § 3 písm. a) hlavy 6 Úverových podmienok, klient je povinný celý čerpaný úver splatiť na požiadanie spoločnosti v prípade, že sa oneskoril s platením aspoň dvoch splátok alebo sa oneskoril s platením jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace.

Podľa hlavy 15 § 1, § 3 Úverových podmienok v prípade pristúpenia k poisteniu pre prípad pracovnej neschopnosti, invalidity a smrti následkom úrazu potvrdzuje klient podpisom úverovej zmluvy alebo výslovným vyhlásením či potvrdením, že sa oboznámil s podmienkami vstupu do poistenia. V prípade,

že klient nespĺňa podmienky pre prijatie do poistenia, berie na vedomie, že nemôže byť poistený a pokiaľ k poisteniu pristúpil, poisťiteľ je oprávnený odmietnuť plniť z uzatvoreného poistenia alebo odstúpiť od poistenia.

Podľa hlavy 18 § 1 Úverových podmienok - Sankcie účtované v dôsledku omeškania klienta, v prípade omeškania klienta s úhradou splátky či splátky RÚ je spoločnosť oprávnená klientovi vyúčtovať a klient je povinný na základe tohto vyúčtovania uhradiť spoločnosti poplatok za upomienku vo výške 5 eur v prípade prvej upomienky a 12 eur v prípade druhej a ďalšej upomienky. V prípade, že ide o zaslanie prvej upomienky za dobu trvania zmluvy, nebude poplatok za upomienku účtovaný. Bez ohľadu na počet zaslaných upomienok, bude klientovi poplatok za upomienku účtovaný maximálne dvakrát za kalendárny mesiac. Upomienku je spoločnosť oprávnená zaslať tiež prostredníctvom telefonického spojenia, GSM technológie, sms správ a mailu. Po zosplatnení úveru už nebudú poplatky za upomienku klientovi účtované.

V prípade omeškania klienta je spoločnosť oprávnená klientovi vyúčtovať a klient je povinný na základe tohto vyúčtovania uhradiť spoločnosti zmluvnú pokutu vo výške 17 eur

(§ 2 hlavy 18 Úverových podmienok).

Podľa hlavy 20 § 8 Úverových podmienok úverová zmluva, úverové podmienky, Metodická príručka a zabezpečovacie vzťahy ako aj vzťahy vzniknuté následne na základe uvedených zmluvných vzťahov sa riadia príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov ako aj ustanoveniami Občianskeho zákonníka v platnom znení.

Z predloženého splátkového kalendára súd zistil, že žalovaný uhradil do zosplatnenia 4 splátky, ktoré neboli vykonávané včas a dňa 28.05.2013 došlo k zosplatneniu úveru. V rámci jednotlivých splátok bola žalovaným uhrádzaná časť dlžnej istiny, úroku, poistenia Bill protection v sume 3,75 eur, poplatok za možnosť zmeny splátky 1,20 eur, zmluvná pokuta v sume 17 eur, ako aj upomienka II. v sume 12 eur,. Žalovaný po zosplatnení uhradil ešte dve splátky po 67,29 eur, teda celkovo žalovaný uhradil sumu 403,74 eur.

Listom zo dňa 28.05.2013 žalobca žalovanému oznámil, že z dôvodu jeho omeškania s úhradou záväzkov vyplývajúcich z úverovej zmluvy ho spoločnosť vyzýva k splateniu celého úveru s tým, že dlžná čiastka činí 2124,90 eur a vyzval ho na splatenie do 15 dní odo dňa odoslania tejto výzvy.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka).

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 10 Občianskeho zákonníka neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

Pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak (§ 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

Z ustanovení § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis - nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z..

Podľa § 10c uvedeného nariadenia ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

V zmysle § 3 nariadenia v znení účinnom do 31.1.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 1 ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení neskorších predpisov spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a), b) zákona o spotrebiteľských úveroch sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania a veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Vykonaným dokazovaním súd zistil, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá úverová zmluva, predmetom ktorej bolo poskytnutie bezúčelového úveru žalovanému, ktorý sa ho zaviazal vrátiť za stanovených podmienok. Keďže si túto svoju povinnosť neplnil, žalobca dňa 28.05.2013 zospatnil celý úver a vyzval ho na zaplatenie predmetnej sumy.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah úverových podmienok bol daný predchodcom žalobcu bez možnosti žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd má za to, že tým, že na daný právny vzťah bol použitý režim Obchodného zákonníka, došlo by k znevýhodneniu postavenia žalovaného ako spotrebiteľa v danom právnom vzťahu.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

Na uvedený právny vzťah je tiež potrebné aplikovať zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinný v čase uzavretia úverovej zmluvy a vychádzať pritom z ustanovenia § 3 ods. 3, v zmysle ktorého každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktorými sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka⁹⁾ alebo Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje; aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Ďalej súd zistil, že podľa Úverových podmienok sa predmetný právny vzťah mal riadiť príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka ako aj Občianskeho zákonníka.

V slovenskom právnom poriadku existuje duálna právna úprava záväzkov, pričom rozlišujeme ich občianskoprávnu a obchodnoprávnu úpravu. Vzťah dvoch kódexov súkromného práva a to Obchodného zákonníka a Občianskeho zákonníka je vzťahom *lex specialis* ku *lex generalis*, pričom použitie Občianskeho zákonníka je subsidiárne - právne vzťahy podriadené režimu Obchodného zákonníka sa budú riadiť Občianskym zákonníkom v tých otázkach, ktoré Obchodný zákonník neupravuje. V rámci obchodno-záväzkových vzťahov existuje aj skupina vzťahov, ktoré môže označiť ako fakultatívne obchodné záväzkové vzťahy, v ktorých si zmluvné strany môžu v súlade so zásadou zmluvnej voľnosti dohodnúť obchodnoprávny režim svojho záväzku (§ 262 Obchodného zákonníka).

Obchodný zákonník aplikáciu právnej úpravy inštitútu spotrebiteľských zmlúv nevyklučuje, ani komplexne neupravuje osobitným spôsobom a ide o kogentné ustanovenia Občianskeho zákonníka, je nevyhnutné ju v skutkovo relevantných právnych vzťahoch aplikovať, pričom nie je relevantné či ide o relatívne obchodný záväzkový vzťah, absolútny obchodný záväzkový vzťah alebo fakultatívny obchodný záväzkový vzťah.

Právna ochrana spotrebiteľa je jednou z priorít oblastí záujmu nielen práva Európskej únie ale aj nášho právneho poriadku. Nie je prípustné, aby sa kogentné normy určené na ochranu spotrebiteľa obchádzal zvolením iného zákona, ktorý primárna nie je určený na úpravu či realizáciu spotrebiteľských vzťahov, t.j. vzťahov, ktoré vznikajú pri nákupe tovarov a poskytovaní služieb spotrebiteľom, ktorí nekonajú pri uzatváraní zmluvy v rámci svojej podnikateľskej či inej zárobkovej činnosti. Zvolenie režimu Obchodného zákonníka nie je prípustné v prípadoch tzv. typových spotrebiteľských zmlúv, keď z celého kontextu uzatvorenej zmluvy je zrejmé, že sa uzatvára v zmysle Obchodného zákonníka len preto, aby sa vylúčili právne normy určené na ochranu spotrebiteľa. Nie je ani prípustné, aby dvom spotrebiteľom v porovnateľnej situácii neboli garantované rovnaké právne prostriedky a ochrana len s ohľadom na to, dodávateľ zvolí režim iného zákona. Aj pri zmluvách uzatváraných v zmysle Obchodného zákonníka je potrebné pri realizácii či aplikácii práva postupovať podľa ustanovení o spotrebiteľských zmluvách v Občianskom zákonníku či osobitných právnych predpisoch ako napr. zákon o spotrebiteľských úveroch, zákon o ochrane spotrebiteľa.

Na základe vyššie uvedeného súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania ako spotrebiteľskú zmluvu.

V ďalšom sa súd zaoberal jednotlivými nárokmi tvoriacimi žalovanú sumu.

Prvou žalobcom uplatňovanou sumou je nárok na zaplatenie istiny a zosplatennej istiny spolu v sume 1649,56 eur. Je nepochybné, že žalobca poskytol žalovanému úver v sume 1700 eur a žalovaný uhradil celkovo sumu 403,74 eur, pričom súd žalovaným vykonané úhrady započítal na úhradu istiny v zmysle citovaného ust. § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka a žalovaného zaviazal na zaplatenie istiny v sume 1296,26 eur a čo do zvyšku v tejto časti žalobu zamietol.

Zo splátkového kalendára je zrejmé, že žalobca v zmysle zmluvy a úverových podmienok účtoval žalovanému poplatok za 5 upomienok II. v sume 12 eur a to v súvislosti s omeškaním splátok. Súd posúdil úhrady a nárok v tejto časti z hľadiska ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, nakoľko je zrejmé, že podmienky na takýto úkon zo strany žalobcu boli splnené, pretože žalovaný si neplnil riadne svoje povinnosti. Súd však považuje sumu za upomienku za neprimeranú, keďže by mala predstavovať náklady spojené so zasláním upomienky, ktoré aj v prípade jej písomného vyhotovenia a s tým spojených výdavkov na poštovné, súd považuje za neadekvátne predmetnému úkonu, pričom s najväčšou pravdepodobnosťou bola upomienka zaslaná, resp. vykonaná niektorým z ďalších spôsobov tak ako boli uvedené v predmetnom paragrafe, pričom náklady spojené s takýmto spôsobom by boli ešte nižšie. Na základe uvedeného má potom súd za to, že predmetné dojednanie je takým, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a teda neplatné a preto úhrady vykonané žalovaným na danú položku započítal na úhradu istiny.

Čo sa týka poplatku za možnosť zmeny splátky súd uvádza, že aj toto dojednanie považuje za dojednanie spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Žalovaný ako spotrebiteľ bol povinný mesačne platiť poplatok za službu, ktorá mu v konečnom dôsledku ani nemusela byť poskytnutá, tak ako tomu bolo aj v danej právnej veci. Žalovaný sa už s úhradou druhej splátky a následne aj tretej dostal do omeškania, takže neprichádzalo do úvahy splnenie podmienok pre možnosť zmeny splátok tak ako boli uvedené v § 11 hlavy 5 Úverových podmienok, no žalovaný aj napriek tomu v rámci úhrady každej ďalšej mesačnej splátky uhrádzal poplatok za takúto možnosť a žalobca poplatok prijal. Žiadny právny predpis žalobcovi ako veriteľovi neukladal takúto možnosť žalovanému ako dlžníkovi poskytnúť, jednalo sa o dohodu účastníkov konania, preto má súd za to, že ak žalobca chcel žalovanému ako svojmu vernému, či „vzornému klientovi“, ktorý si riadne plní svoje povinnosti takúto možnosť poskytnúť, malo sa jednať o bezodplatnú možnosť. Je neprijateľné, aby žalovaný, ktorý už na začiatku trvania úverového vzťahu medzi účastníkmi konania porušil základné podmienky pre splnenie takejto možnosti, následne ešte v niekoľkých splátkach, ale ak by žalobca od zmluvy neodstúpil a žalovaný by splácal nepravidelne, no v konečnom dôsledku by dlh uhradil, hradil aj takýto poplatok ako poplatok, za ktorý mu nebude môcť poskytnuté protiplnenie a dôvodiť tým, že predsa mohol požiadať o zrušenie tejto možnosti. Vzhľadom na uvedené potom súd aj nárok v tejto časti považoval za nedôvodný a úhrady žalovaného z jednotlivých splátok zaučtované na predmetné dojednanie započítal na úhradu istiny.

Ďalším nárokom bol nárok z titulu poistenia Bill protection v sume 7,50 eur, pričom aj v rámci žalovaným uhradených súm započítaných na istinu je taktiež suma, ktorá bola žalobcom z jednotlivých splátok započítaná na úhradu poistenia. Čo sa týka dojednania poistenia pod bodom 51 zmluvy Balíček Štandard súd má za to, že poistenie tak ako bolo v predmetnej úverovej zmluve dojednané nezodpovedá ustanoveniam § 788 a nasl. Občianskeho zákonníka o poistných zmluvách. Žalovaný ako klient označením uvedeného produktu mal súhlasiť s tým, aby bol poistníkom poistený, pričom dojednané poistné predstavovalo 1,90% z mesačnej splátky. Žalobca nijako súdu nepreukázal, či skutočne došlo k dojednaniu poistenia, keďže v zmysle zmluvy v prípade nesplnenia podmienok pre prijatie do poistenia bral žalovaný na vedomie, že nemôže byť poistený a pokiaľ k poisteniu pristúpil, poisťiteľ bol oprávnený odmietnuť plniť z uzatvoreného poistenia alebo odstúpiť od poistenia. Žalobca taktiež nepredložil súdu žiaden iný doklad preukazujúci vznik poistenia, prípadne doklad o jeho nevzniknutí. Súd má taktiež pochybnosti o skutočnom oboznámení sa s uvedenými dokumentmi žalovaným v zmysle preambuly úverových podmienok, podľa ktorých podpisom úverovej zmluvy vyhlásil, že sa oboznámil s obsahom poistnej zmluvy medzi žalobcom ako poistníkom a Českou poisťovňou ZDRAVÍ a.s. ako poisťiteľom a so znením Zvláštnych podmienok pre skupinové poistenie pravidelných výdavkov zo spotrebiteľských, hotovostných a revolvingových úverov. Žalovanému ako priemernému spotrebiteľovi nemusí byť zrejмый ani význam tohto pojmu, taktiež súd poukazuje na to, že išlo zrejme o pomerne obsahovo rozsiahly dokument upravujúci vzťah medzi dvoma podnikateľskými subjektmi, poisťovňou a žalobcom. Uvedenie údajov o prijatí súboru poistenia tak ako bolo uvedené v bode 51 predmetnej zmluvy bolo už súčasťou vopred pripravenej zmluvy žalobcom a za takého stavu možno potom s najväčšou pravdepodobnosťou predpokladať, že žalovaný sa pre poistenie nerozhodol po uzavretí úverovej zmluvy a prípadnom zvážení istého rizika, resp. vzniku poistnej udalosti, ale že prijatie už vopred naformulovaného poistenia bolo jednou z podmienok uzatvorenia predmetnej úverovej zmluvy. Takto žalovanému vznikla povinnosť platiť v rámci príslušnej dojednanej splátky aj časť predstavujúcu poistenie. Rovnako aj pri tomto dojednaní mal súd za to, že ide o dojednanie spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, preto žalovaným vykonané úhrady na túto položku v rámci splátok započítal na istinu a sumu uplatňovanú z tohto titulu žalobou zamietol.

Na úhradu istiny súd započítal aj sumu 17 eur, ktorá bola žalovaným v zmysle predloženého splátkového kalendára uhradená, ktorú si žalobca uplatnil v zmysle hlavy 18 § 2 Úverových podmienok, ktorú si bol oprávnený vyúčtovať v prípade omeškania klienta.

Dohodnutú zmluvnú pokutu súd vyhodnotil ako zmluvnú podmienku spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalovaného ako spotrebiteľa. Ide totiž o neprimerané sankcie, ktoré znáša spotrebiteľ. K vyššie uvedenému súd poukazuje aj na názor vyslovený v rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.9.2011 sp. zn. 3Co 3/2011. V predmetnej úverovej zmluve bol za to isté porušenie právnej povinnosti (omeškание so splátkami) dohodnutý niekoľkonásobný

postih - úroky z omeškania a zmluvná pokuta, ktorej suma bola určená bez ohľadu na dobu omeškania a sumu, s ktorou je žalovaný ako klient v omeškaní, jednotnou sumou a takto v prípade omeškania len s jednou splátkou by pokuta predstavovala 25% zo sumy splátky, takže nepochybne ide o hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach dodávateľa a spotrebiteľa.

Ďalšou žalobcom nárokovanou sumou je nárok na zaplatenie úroku z úveru jednak do času zosplatenia a v prípade riadneho splácania, tzv. ušlý úrok. Súd sa zaoberal výškou dohodnutého úroku z úveru, ktorý bol v úverovej zmluve dojednaný vo výške 33,41% ročne.

Úroková miera podobného úveru v bankách v čase poskytnutia úveru (september 2012) činila úrok 12,89 % p.a. Z toho je zrejmé, že dohodnutý ročný úrok z úveru medzi účastníkmi v danom prípade bol o 20,52% vyšší ako bola priemerná úroková miera z úverov poskytovaných v tomto období bankami.

Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

Za dobré mravy možno považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je často krát zabezpečované aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti.

Úroková miera dohodnutá medzi účastníkmi viac ako 1,6 násobne prevyšuje obvyklú úrokovú mieru, preto je takéto dojednanie neplatné pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na vyššie uvedené závery súd považoval dohodu o výške úrokov za absolútne neplatnú. Pokiaľ sú úroky neplatné nemožno ich ďalej moderovať. Poskytnutý úver je z uvedeného dôvodu bezúčelný.

V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/114/2014 vo veci žalobcu Profi Credit Slovakia s.r.o. o nárok na zaplatenie zo zmluvy o revolvingovom úvere, ktorý v odôvodnení svojho rozsudku uviedol:

„Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Prevýšenie úrokov o 100 % oproti priemeru úrokov za úvery poskytované bankami je netolerovateľné za žiadnych okolností a preto správne postupoval súd prvého stupňa, ak nepriznal žalobcovi žiadané úroky predstavujúce viac ako 100 % oproti priemeru úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere (v tom čase 12,67 % ročne). V tejto súvislosti odvolací súd zároveň zdôrazňuje, že pokiaľ sú úroky neplatné v celom rozsahu, nemožno ich ďalej ani moderovať, a preto súd prvého stupňa nesprávne postupoval, ak považoval dohodu o výške úrokov nad 12,67 % ročne za absolútne neplatnú. Správne mal ustáliť, že úroky sú neplatné v celom rozsahu. Táto okolnosť totiž spôsobuje značnú nerovnováhu v postavení účastníkov v neprospech spotrebiteľa v zmysle § 53 ods. 1, 5 Občianskeho zákonníka a za týchto okolností je potrebné hodnotiť dohodu o výške úrokov ako absolútne neplatnú.“

Žalobca skutočne poskytol žalovanému úver v sume 1700 a žalovaný zaplatil len sumu 403,74 eur, ktorú celú úhradu započítal na úhradu istiny, preto pri súčasnom závere o absolútnej neplatnosti o výške úrokov z úveru zaviazal žalovaného zaplatiť sumu 1296,26 eur a v časti uplatňovaného úroku z úveru žalobu zamietol.

Posledným žalobcom uplatňovaným nárokom bol aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania. Právny zástupca navrhoval žalobcovi nárok na zaplatenie úroku z omeškania nepriznať z dôvodov uvedených vyššie. Súd má za to, že žalovaný vedel, že je s plnením svojho peňažného záväzku v omeškaní a preto je povinný zaplatiť aj úrok z omeškania, neobstojí argumentácia právneho zástupcu, keďže žalovaný

aj po zosplatnení plnil žalobcovi aj keď len v sume pôvodne dojednaných splátok. Ak by aj žalovaný na základe výzvy žalobcu uhradil celú ním požadovanú sumu a jednalo by sa o plnenie z neplatného právneho úkonu alebo o vznik bezdôvodného obohatenia sa žalobcu ako veriteľa, takýto nárok by si žalovaný následne mohol voči žalobcovi uplatniť samostatnou žalobou.

Časť nároku žalobcu z titulu úroku z omeškania žalobcom kapitalizovaná, vyčíslená, no keďže súd má za to, že žalobcovi vznikol nárok len na zaplatenie sumy 1296,26 eur, preto zaviazal žalovaného na zaplatenie úroku z omeškania vyčísleného súdom a to zo sumy 1430,84 (1.296,26 + 2x67,29 eur) za obdobie od 20.06.2013 do 24.06.2013 vo výške 1,59 eur, zo sumy 1363,55 eur (1.296,26 + 67,29 eur) za obdobie od 25.06.2013 do 23.07.2013 vo výške 8,82 eur a zo sumy 1296,26 eur od 24.07.2013 do 07.09.2014, teda v celkovej výške 129,36 eur, keď bral súd do úvahy dlžnú sumu ustálenú súdom a úhrady vykonané žalovaným po zosplatnení dňa 24.6.2013 a 23.7.2013 a v ďalšom zaviazal žalovaného na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 8,15% ročne, ktorá výška úroku je v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády a to zo sumy 1.296,26 ustálenej súdom od 08.09.2014 do zaplatenia a čo do zvyšku nárok v časti úrokov z omeškania zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Žalobca mal v konaní úspech v časti, v ktorej súd žalobe vyhovel a teda v časti o zaplatenie istiny 1.296,26 eur ale aj v časti úrokov z omeškania, ktorý bol žalobcom ku dňu podania žaloby kapitalizovaný. Súd vyčísľil sumu úroku z omeškania ku dňu podania žaloby no z priznanej sumy, ktorá suma predstavuje pri úroku 8,15% ročne sumu 129,36 eur, čo predstavuje taktiež úspech žalobcu, teda spolu mal žalobca úspech v sume o zaplatenie 1.425,62 eur, čo predstavuje 65%, keďže žalobca si žalobou uplatňoval nárok na zaplatenie sumy 1990,32 eur na istine a kapitalizovaný úrok z omeškania v sume 198,37 eur, a po odpočítaní úspechu žalovaného 35% mu vznikol nárok na náhradu trov konania v pomere 30 %.

Ako súd uviedol vyššie, žalobcovi vzhľadom na pomer úspechu a neúspechu v konaní vznikol nárok na náhradu trov konania v pomere 30%. Keďže žalobcovi vznikli trovy konania len v súvislosti so zaplateným súdnym poplatkom za žalobný návrh v sume 119 eur, súd priznal žalobcovi náhradu iných trov konania v sume 35,70 eur (30% zo žalobcom zaplatenej sumy 119 eur).

Berúc do úvahy osobné, sociálne a majetkové pomery žalovaného povolil mu súd v súlade s ust. § 160 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia, zaplatiť sumu, na zaplatenie ktorej bol zaviazaný, v mesačných splátkach za podmienok uvedených vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolaie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. I O.s.p.
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- c) súd I. stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.)
- f) rozhodnutie súdu I. stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená v stanovenej lehote, možno sa jej plnenia domáhať návrhom na výkon exekúcie podľa osobitného právneho predpisu.